Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2023-0611

(mr. R. Imhof, voorzitter en mr. F. Faes, secretaris)

Datum uitspraak	4 augustus 2023
Klacht van	De consument
Tegen	Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Aard uitspraak	Niet-bindend advies
Uitkomst	Vordering afgewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

BKR-registratie. Technische juistheid. Belangenafweging. De consument vordert verwijdering van de negatieve BKR-coderingen. De registraties zijn naar het oordeel van de commissie technisch juist. De commissie is van oordeel dat het belang van de bank bij handhaving van de registraties weegt dan het belang van de consument bij verwijdering daarvan. De vordering van de consument wordt afgewezen.

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de bank; 4) de repliek van de consument en 5) de dupliek van de bank.

1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.3 De consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument had een betaalrekening met een kredietfaciliteit van € 700,- (hierna: het particuliere krediet) bij de bank. De consument had ook een rekening-courant bij de bank ten behoeve van zijn eenmanszaak met een kredietfaciliteit van € 25.000,- (hierna: het zakelijke krediet).

2.2 Op 16 juli 2018 is de eenmanszaak van de consument opgeheven. De bank heeft op 23 juli 2018 het zakelijke krediet beëindigd. Op diezelfde dag heeft de bank de consument gesommeerd tot betaling van de op dat moment openstaande vordering van € 25.753. Op 6 augustus 2018 heeft de bank het zakelijke krediet opgeëist.

2.3 Omstreeks januari 2019 is een betalingsachterstand ontstaan op het particuliere krediet. In verband hiermee heeft de bank op 3 januari 2019, 21 januari 2019 en 18 februari 2019 aanmaningsbrieven aan de consument gestuurd. Bij brief van 25 februari 2019 heeft de bank het particuliere krediet opgezegd en gesommeerd tot betaling van de openstaande vordering van € 707,89. In deze brief heeft de bank de consument ook geïnformeerd dat het uitblijven van een betaling leidt tot een achterstandsmelding (A) in het Centraal Krediet Informatiesysteem (hierna: CKI) van de Stichting Bureau Krediet Registratie (hierna: BKR). Op 25 maart 2019 heeft de bank het particuliere krediet opgeëist. Vanwege de achterstand op het particuliere krediet (met contractnummer [nummer 1]) heeft de bank op 21 mei 2019 een A-codering (achterstand) in het CKI geplaatst. Ook heeft de bank een bijzonderheidscode 2 (opeising) laten plaatsen.

2.4 In 2019 is de consument toegelaten tot een schuldhulptraject. De bank heeft de openstaande vorderingen ter zake het particuliere krediet en het zakelijke krediet ingediend bij de schuldhulpverlener van de consument. Op 26 augustus 2022 is het schuldhulptraject positief afgerond. Na de afronding van het schuldhulptraject had de bank nog een vordering van € 332,09 in verband met het particuliere krediet en een vordering van €11.744,78 in verband met het zakelijke krediet. De bank heeft deze bedragen als oninbaar afgeboekt.

2.5 Begin november 2022 stonden in het CKI de volgende codes vermeld bij het particuliere krediet: een bijzonderheidscode 2 per 25 maart 2019, een achterstands-melding (A) per 21 mei 2019 en een bijzonderheidscode 3 per 26 augustus 2022. Als werkelijke einddatum staat 26 augustus 2022 vermeld. De registraties zijn tot 26 augustus 2027 zichtbaar. Het zakelijke krediet stond niet vermeld in het CKI.

2.6 Begin november 2022 heeft de consument de bank gevraagd de registraties uit het CKI te verwijderen. De bank heeft dit verzoek afgewezen. Bij de behandeling van het verzoek van de consument heeft de bank vastgesteld dat de registratie van het zakelijke krediet in het CKI om onduidelijke redenen nog niet had plaatsgevonden. De bank heeft hierop op 5 november 2023 het zakelijke krediet onder contractnummer [nummer 2] alsnog geregistreerd in het CKI met bijzonderheidscode 2 per 6 augustus 2018 en bijzonderheidscode 3 per 26 augustus 2022 en als werkelijke einddatum 26 augustus 2022.

2.7 Verdere uitwisseling van de standpunten tussen partijen heeft niet geleid tot een oplossing van de klacht van de consument, waarna hij zijn klacht bij Kifid heeft ingediend.

De klacht en vordering

2.8 De consument vordert verwijdering van de negatieve registraties uit het CKI.

2.9 De consument heeft het standpunt ingenomen dat de registratie in het CKI van het zakelijke krediet onterecht is. Ter onderbouwing heeft de consument het volgende aangevoerd. De bank heeft het zakelijke krediet pas geregistreerd na zijn verzoek tot verwijdering van de negatieve registraties bij het particuliere krediet. Deze handelwijze van de bank is laks en onacceptabel. De consument beroept zich op het verbod van reformatio in peius. Dit houdt in dat een bestuursorgaan bij een heroverweging in bezwaar een bezwaarmaker in beginsel niet in een meer nadelige positie mag brengen. De consument is benadeeld doordat de bank extra registraties heeft geplaatst na zijn verzoek tot verwijdering. De door de bank geplaatste extra registratie zal hem immers verder belemmeren bij het aanvragen van een hypothecaire geldlening. Dit geldt te meer nu de zakelijke vordering veel hoger was dan de particuliere vordering.

2.10 Ook legt de consument aan de vordering ten grondslag dat zijn belang bij verwijdering van de registraties zwaarder weegt dan het belang van de bank bij handhaving daarvan. De consument voert daartoe het volgende aan:

- De registraties zijn ontstaan door ernstige persoonlijke problemen en omstandigheden. De consument is in 2012 in een echtscheiding beland die financieel en emotioneel veel heeft gekost.

- De consument is nu financieel stabiel. Hij heeft een vast dienstverband. Hij heeft op dit moment geen schulden of achterstanden. Hij maakt weloverwogen beslissingen en kan met geld en verantwoordelijkheden omgaan.

- De registraties belemmeren de consument in de zoektocht naar een andere woning. De consument woont op lange afstand van zijn partner. Hij wil met zijn partner gaan samenwonen in een andere regio. Zijn huidige woning biedt niet de ruimte om samen te wonen. Ook is zijn woning niet duurzaam, waardoor de consument hoge kosten heeft. Daar komt bij dat de consument dichterbij zijn werk wil wonen zodat hij minder reistijd heeft naar zijn werk. De consument wenst een woning te kopen, omdat het kopen van een woning financieel aantrekkelijker is dan het huren van een woning. De registraties staan het verkrijgen van een hypothecaire financiering in de weg. De registraties belemmeren ook bij het aanvragen van een andere huurwoning. Vanwege de lange wachttijden is het bijna onmogelijk om een sociale huurwoning te krijgen in de regio waar de consument wil wonen.

- De consument meent dat hij een schone lei verdient om verder te gaan met zijn leven. De consument heeft een schuldhulpverleningstraject met succes afgerond. Hij heeft zich ingespannen om zijn schulden zoveel mogelijk af te lossen.

De consument wijst erop dat gemeenten de bewaartermijn van de BKR-registraties na het succesvol afronden van een schuldregeling gaan verkorten.

Het verweer

2.11 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Waar gaat deze zaak over?

3.1 Deze zaak draait om de vraag of de bank de BKR-registraties moet (laten) verwijderen uit het CKI. De commissie komt tot het oordeel dat de bank de BKR-registraties niet hoeft te (laten) verwijderen en licht dat hieronder toe.

Technische juistheid registraties

3.2 Niet in geschil is dat de bank het particuliere krediet en het zakelijke krediet aan de consument heeft verstrekt. Dat rechtvaardigt de registratie van deze overeenkomsten in het CKI.

3.3 De commissie stelt voorop dat de bank op grond van het tussen haar en de BKR geldende Algemeen Reglement CKI (hierna: reglement CKI) namelijk verplicht is om van bepaalde feiten melding te maken. Zo is de bank verplicht te melden als een als een betrokkene (in dit geval de consument) niet aan zijn betalingsverplichtingen op grond van een overeenkomst voldoet. In zo'n geval wordt een achterstandscode A gemeld. Als er een aflossingsregeling is getroffen nadat zich een situatie van achterstand heeft voorgedaan, moet de zakelijke klant (in dit geval de bank) een bijzonderheidscode 1 bij Stichting BKR melden. Als de gehele overeenkomst wordt beëindigd, wordt een werkelijke einddatum gemeld. Als de zakelijke klant een bedrag van € 250,- of meer heeft afgeboekt, dan moet deze een bijzonderheidscode 3 melden bij Stichting BKR. Als afboeking plaatsvindt en de betrokkene hoeft niets meer te betalen (finale kwijting), wordt tegelijkertijd met de bijzonderheidscode 3 een werkelijke einddatum gemeld.

3.4 De commissie stelt voorop dat tussen partijen geen geschil bestaat over de (technische) juistheid van de registratie van het particuliere krediet.

3.5 Tussen partijen is wel in geschil of de bank achteraf alsnog het zakelijke krediet in het CKI mocht laten registeren. De consument klaagt over het feit dat de bank het zakelijke krediet en de daarbij behorende bijzonderheidscodes pas heeft geregistreerd nadat hij de bank in november 2022 heeft verzocht om verwijdering van de BKR-registraties bij het particuliere krediet. De bank meent dat uit artikel 11 van het reglement CKI volgt dat zij dit mocht doen.

Het verbod van reformatio in peius is niet van toepassing nu er geen sprake is van een bestuursrechtelijke procedure, aldus de bank.

3.6 De commissie is van oordeel dat deze handelwijze van de bank (het met terugwerkende kracht plaatsen van registraties) is toegestaan volgens artikel 11 van het reglement CKI. Hoewel de bank gehouden is om binnen vier weken de melding te hebben gemaakt nadat deze feiten zich hebben voorgedaan, blijft een melding na deze termijn geldig vanwege het belang van een goed werkend CKI. De commissie merkt wel op dat een dergelijke handelwijze onzorgvuldig is en de commissie verzoekt de bank om hier in de toekomst alerter op te zijn.[1] Daarnaast acht de commissie het aannemelijk dat de bank hiermee rekening zal houden als de consument op een later moment gedurende de bewaartermijn van vijf jaar om een nieuwe belangenafweging vraagt en de consument dan (nog) financieel stabiel is. Het door consument aangevoerde verbod van reformatio in peius is een bestuursrechtelijk verbod. De beoordeling van het verzoek van consument tot verwijdering is geen bestuursrechtelijke procedure. De commissie is dan ook van oordeel dat het verbod van reformatio in peius niet van toepassing is in deze zaak.

3.7 Afgezien van het hiervoor beoordeelde standpunt van consument is niet in geschil dat de registraties ter zake het zakelijke krediet door de bank terecht zijn geplaatst en daarmee technisch juist zijn. Verwijdering van deze registraties is in zoverre niet gerechtvaardigd.

Juridisch kader van de belangenafweging

3.8 Nu de commissie van oordeel is dat de registraties van het particuliere en zakelijke krediet technisch juist zijn en verwijdering van deze registraties in zoverre niet gerechtvaardigd is, dient de commissie op grond van een belangenafweging te beoordelen of de registraties dienen te worden verwijderd.

3.9 Het verzoek van de consument met betrekking tot verwijdering van de BKR-registraties moet worden beoordeeld op grond van de bepalingen van de Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG). De relevante bepalingen uit de AVG zijn opgenomen in de bijlage. Daarbij neemt de commissie het volgende als uitgangspunt.

3.10 De BKR-registraties houden een verwerking van de persoonsgegevens van de consument in, zoals bedoeld in artikel 4 lid 1 en 2 AVG. De bank is daarbij de verwerkingsverantwoordelijke.

[1] Zie voor een vergelijkbaar oordeel GC Kifid 2023-0361.

Verwerking van persoonsgegevens is alleen toegestaan als voldaan is aan een van de voorwaarden uit artikel 6 lid 1 AVG. BKR-registraties zijn rechtmatig als die verwerking noodzakelijk is voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer – kort gezegd – de privacybelangen van de betrokkene (de consument) zwaarder wegen dan die belangen.[2]

3.11 Op grond van artikel 21 lid 1 AVG heeft de betrokkene echter te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens. De verwerkingsverantwoordelijke staakt de verwerking van de persoonsgegevens, tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene. Als het bezwaar van de betrokkene op grond van artikel 21 lid 1 AVG slaagt, dan heeft de betrokkene het recht dat zijn persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging worden gewist.[3]

3.12 Er zal dus een belangenafweging moeten plaatsvinden op basis van artikel 21 lid 1 AVG, tussen enerzijds de belangen bij handhaving van de BKR-registraties en anderzijds het belang van de consument bij verwijdering daarvan.

Belangenafweging

3.13 De belangen van de consument bij de verwijdering van de registraties zijn weergegeven in overweging 2.10.

3.14 De bank heeft gesteld dat het belang van instandhouding van de registraties is gelegen in de bescherming van de consument tegen overkreditering en het beperken van financiële risico's voor de bank en andere kredietaanbieders. De bank voert (onder meer) aan dat het feit dat de consument uit zijn schuldensituatie is gekomen mede het gevolg is van de afboekingen van € 332,09 en € 11.774,78 die de bank na afloop van het schuldhulptraject heeft moeten doen. Het schuldhulptraject is nog maar zeer recent (26 augustus 2022) afgerond. Volgens de bank heeft de consument onvoldoende onderbouwd dat sprake is van een stabiele financiële situatie. Bovendien is er nog geen jaar verstreken van de bewaartermijn van vijf jaar. Die periode is te kort om te kunnen concluderen dat sprake is van een structureel financieel stabiele situatie, aldus de bank.

3.15 Naar het oordeel van de commissie weegt het belang van de bank bij handhaving van de registraties zwaarder dan het belang van de consument bij verwijdering daarvan. Daarbij is het volgende van belang.

[2] Hoge Raad 3 december 2021, ECLI:NL:HR:2021:1814, rechtsoverweging 3.1.10.
[3] Artikel 17 lid 1 sub c AVG.

3.16 Het spreekt in het voordeel van de consument dat hij een schuldhulpverleningstraject succesvol heeft afgerond. Dit doet echter niet af aan het feit dat de financiële problemen dusdanig ernstig zijn geweest dat potentiële kredietverstrekkers er belang bij hebben om kennis te nemen van de betaalproblemen. Daar komt bij dat de consument uit zijn schuldensituatie is gekomen mede door de afboeking die de bank heeft moeten doen.

3.17 Positief voor de consument weegt dat hij een vast dienstverband en een stabiel inkomen heeft. Het is de commissie weliswaar niet gebleken dat de consument op dit moment problematische schulden of achterstanden heeft, maar daarentegen is het de commissie niet duidelijk of de consument voldoende reserve heeft opgebouwd om tegenvallers te kunnen opvangen. Naar het oordeel van de commissie heeft de consument dan ook onvoldoende onderbouwd dat hij op dit moment in een financieel stabiele positie verkeert.

3.18 De commissie merkt hierbij op dat pas een korte periode, namelijk 11 maanden, van de bewaartermijn van vijf jaar is verstreken. Die periode is naar het oordeel van de commissie te kort om te kunnen vaststellen of sprake is van een structureel stabiele financiële situatie.

3.19 Naar het oordeel van de commissie vraagt ons kredietsysteem dat kredietverstrekkers op de hoogte zijn van het kredietverleden van de consument bij hun beslissing al dan niet een nieuw krediet te verstrekken. De bewaartermijn van vijf jaar is er juist voor bedoeld voor de consument een stabiele financiële situatie te krijgen en te houden. Dat een aantal gemeenten ervoor kiest om de bewaartermijn van de registraties in te korten, maakt het voorgaande niet anders.

3.20 De commissie realiseert zich dat de consument graag een andere woning wil vinden en dat hij zijn schuldenverleden achter zich wil laten. Ook heeft de commissie oog voor de stelling van de consument dat de achterstanden zijn ontstaan doordat hij door een moeilijke periode ging en hij in een nadeliger positie is gekomen door de latere registratie van het zakelijke krediet en de coderingen op dat krediet. Gelet op het voorgaande ziet de commissie echter geen aanleiding om de belangenafweging in het voordeel van de consument te laten uitvallen. Naar het oordeel van de commissie dient de consument langer te worden beschermd tegen overkreditering en moeten andere kredietverstrekkers kennis kunnen nemen van de betaalhistorie van de consument. De commissie acht het wel aannemelijk dat de bank een andere afweging zal maken als een wat langere periode (van bijvoorbeeld drie jaar) na de werkelijke einddatum is verstreken en de consument zich dan (nog) in een financieel stabiele positie bevindt.

Conclusie

3.21 De commissie wijst het verzoek tot een vroegtijdige verwijdering van de registraties op dit moment af.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is niet-bindend. Tegen deze uitspraak staat geen beroep open bij de Commissie van Beroep Kifid. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2022, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Algemeen Reglement CKI (Reglement CKI)

Artikel 10 Reglement CKI
1. *Na erkenning door het Bestuur meldt de zakelijke klant de in zijn portefeuille aanwezige in Nederland lopende overeenkomsten bij Stichting BKR en houdt hij deze actueel volgens de voorwaarden van dit Reglement e3n de Algemene Handleiding CKI.*
2. De zakelijke klant meldt aan Stichting BKR:
a. de gegevens uit de overeenkomst en de wijzigingen die zich tijdens de duur van de overeenkomst voordoen;
b. achterstanden, herstelmeldingen en bijzonderheden die zich tijdens de overeenkomst voordoen;
c. de beëindiging van de overeenkomst.
Artikel 9 lid 2 en 3 en artikel 15 lid 1 en lid 2 van dit Reglement zijn van toepassing.
(...)

Artikel 11 Reglement CKI
De zakelijke klant meldt de persoonsgegevens als bedoeld in artikel 10 lid 2 en de gegevens in artikel 15 lid 1 en lid 2 van dit Reglement zo spoedig mogelijk aan Stichting BKR. De zakelijke klant meldt de persoonsgegevens in ieder geval binnen vier (4) weken nadat deze feiten zich hebben voorgedaan. Een melding na deze termijn blijft geldig, omdat dit in het belang is van een goed werkend CKI.

Artikel 12 Reglement CKI
1.
a) Voldoet een consument niet aan zijn betalingsverplichtingen op grond van een overeenkomst, dan meldt de zakelijke klant dit aan Stichting BKR. Een melding mag pas plaatsvinden als een termijnbedrag zonder toestemming van de zakelijke klant niet is voldaan. Bij de vaststelling van een achterstand worden betalingen van de consument toegerekend aan het oudst vervallen termijnbedrag.
(…)

Artikel 13 Reglement CKI
1. De zakelijke klant meldt de onderstaande feiten met de daarbij behorende bijzonderheidscode onmiddellijk, maar in ieder geval binnen vier (4) weken nadat deze feiten zich hebben voorgedaan, bij Stichting BKR:
code 1 er is een aflossingsregeling getroffen, nadat zich een situatie van achterstand heeft voorgedaan;
code 2 de zakelijke klant heeft betaling van het restant van de of de gehele vordering geëist conform de daarvoor geldende wettelijke vereisten;
code 3 de zakelijke klant heeft een bedrag van € 250,- of meer afgeboekt. Als afboeking plaatsvindt en de consument hoeft niets meer te betalen (finale kwijting), wordt tegelijkertijd met deze code de beëindiging van de overeenkomst met een werkelijke einddatum gemeld. In andere gevallen meldt de zakelijke klant geen werkelijke einddatum;
code 4 de consument blijkt/bleek onbereikbaar;
code 5 de zakelijke klant en de consument zijn een schriftelijke preventieve betaalregeling voor een hypothecaire kredietovereenkomst van tenminste vier (4) maanden overeengekomen.
2. Combinaties van bijzonderheidscodes zijn mogelijk.
3. Indien de consument na finale kwijting alsnog de volledige vordering heeft voldaan, wordt de overeenkomst van een praktisch laatste aflossingsdatum voorzien.
4. De vooraankondiging is niet van toepassing op de registratie van een bijzonderheidscode.

Artikel 14 Reglement CKI
1. Gegevens van afgelopen overeenkomsten worden, tenzij hierna anders bepaald, vijf (5) jaar na de werkelijke einddatum van de overeenkomst door Stichting BKR uit CKI verwijderd. Wanneer door verwijdering van gegevens alleen de naam, adres(sen) en geboortedatum overblijven, worden deze tegelijk met de gegevens uit de overeenkomst uit CKI verwijderd.
(…)

Artikel 39 Reglement CKI
1. (…)
2. De zakelijke klant moet de consument, indien zich een achterstand dreigt voor te doen als bedoeld in artikel 12 lid 1 van dit Reglement van te voren schriftelijk waarschuwen dat het niet betalen leidt tot het melden van een achterstand bij Stichting BKR. De zakelijke klant stelt de consument hiervan tijdig in kennis. De zakelijke klant wijst de consument op de mogelijke consequenties van niet tijdige betaling.

Algemene verordening gegevensbescherming (AVG)

Artikel 4 Definities
Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

1) "persoonsgegevens": alle informatie over een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon ("de betrokkene"); als identificeerbaar wordt beschouwd een natuurlijke persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd, met name aan de hand van een identificator zoals een naam, een identificatienummer, locatiegegevens, een online identificator of van een of meer elementen die kenmerkend zijn voor de fysieke, fysiologische, genetische, psychische, economische, culturele of sociale identiteit van die natuurlijke persoon;

2) "verwerking": een bewerking of een geheel van bewerkingen met betrekking tot persoonsgegevens of een geheel van persoonsgegevens, al dan niet uitgevoerd via geautomatiseerde procedés, zoals het verzamelen, vastleggen, ordenen, structureren, opslaan, bijwerken of wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, verstrekken door middel van doorzending, verspreiden of op andere wijze ter beschikking stellen, aligneren of combineren, afschermen, wissen of vernietigen van gegevens;
(…)

Artikel 6 Rechtmatigheid van de verwerking
1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
a) de betrokkene heeft toestemming gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens voor een of meer specifieke doeleinden;
b) de verwerking is noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van een overeenkomst maatregelen te nemen;
c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;
d) de verwerking is noodzakelijk om de vitale belangen van de betrokkene of van een andere natuurlijke persoon te beschermen;
e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;
f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

De eerste alinea, punt f), geldt niet voor de verwerking door overheidsinstanties in het kader van de uitoefening van hun taken.

Artikel 17 Recht op gegevenswissing ("recht op vergetelheid")
1. De betrokkene heeft het recht van de verwerkingsverantwoordelijke zonder onredelijke vertraging wissing van hem betreffende persoonsgegevens te verkrijgen en de verwerkingsverantwoordelijke is verplicht persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging te wissen wanneer een van de volgende gevallen van toepassing is:
(…)
c) de betrokkene maakt overeenkomstig artikel 21, lid 1, bezwaar tegen de verwerking, en er zijn geen prevalerende dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking, of de betrokkene maakt bezwaar tegen de verwerking overeenkomstig artikel 21, lid 2;
(…)

21 Recht van bezwaar
1. De betrokkene heeft te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens op basis van artikel 6, lid 1, onder e) of f), van artikel 6, lid 1, met inbegrip van profilering op basis van die bepalingen. De verwerkingsverantwoordelijke staakt de verwerking van de persoonsgegevens tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene of die verband houden met de instelling, uitoefening of onderbouwing van een rechtsvordering.
(…)